

[Grethe Philip.]

dersøge. Det radikale venstre ser derfor med sympati på bestræbelser for at finde frem til andre veje. At den af det konservative parti foreslåede udvej er den bedste, kan vel ikke på forhånd anses for givet.

Jeg vil derfor anbefale, at vi lader forslaget undersøge i et udvalg, hvor vi så også kan få lejlighed til at bedømme et eventuelt kommissorium nøjere. Der er i hvert fald enkeltheder i forslaget, der kunne tyde på, at en ordning som den, de konservative tænker sig, vil blive vanskelig at administrere.

Lad os se på det i et udvalg. Det radikale venstre ser som sagt med sympati på de bestræbelser, forslaget er udtryk for.

Sigsgaard: Den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Peter Nielsen, var inde på, at forslaget nok nærmest var en afværgemanøvre. Jeg kan ikke være uenig i den vurdering.

Der er foretaget en hel del opinionsundersøgelser ude i befolkningen vedrørende kildeskatten, og ifølge disse har det jo vist sig, at meningene om kildeskatten er stærkt delte inden for mange af partierne. Det har vist sig, at vist nok ca. halvdelen af de konservative vælgere gik ind for kildeskatten — det er antagelig lønmodtagerne — mens en stor del var imod, vel bl. a. de erhvervsdrivende. Det er klart, at partiet herved er kommet i et dilemma. Man har vel ikke syntes, det var nok bare unuanceret at gå imod tanken om kildeskat som tidligere, men man måtte finde på noget, så man ikke fornærmede den ene halvdel af partiets vælgere for meget, og samtidig måtte det, man foreslog, jo for alt i verden ikke genere partiets egentlige støtter, de større erhvervsdrivende. Derimod ville det være godt, om man kunne få staten til at være med til at sikre bankerne en endnu større indtjening, end de har i dag, og så fandt man altså frem til det forslag, der ligger her: tanken om den frivillige kildeskat, som jo bare ikke har noget med selve begrebet kildeskat at gøre.

Ud fra præmisserne — hvis de har været som jeg her har udtrykt formodning om — er ideen om den såkaldte frivillige kildeskat egentlig ganske godt hittet på. Der er den hage ved den, som flere andre ærede

ordførere har været inde på, at det nok vil være ganske dyrt at administrere en sådan ordning, og dér er det jo interessant at tænke på, at et af de vægtigste eller vigtigste konservative argumenter imod regeringens kildeskatteforslag vel var, at det ville give for dyr en administration. Nu stiller man selv et forslag, der antagelig vil blive dyrere endnu.

Der er én ting ved forslaget, som jeg ikke helt forstår. Forslagsstillerne må jo mene, at overgang til det, som jeg foretrækker at kalde nutidsskat, altså skattebetaling af den løbende indkomst, er en fordel for skatteyderne; ellers ville man vel ikke have stillet forslaget. Det er heller ikke til ulempe for nogen, sådan som man mener kildeskatten er det. Så kan man spørge: hvad er da begrundelsen for, at man ønsker en frivillig ordning?

I det ærede medlem hr. Ninn-Hansens fremsættelsestale er der kun anført ét væsentligt argument imod en generel ordning. Det ærede medlem sagde nemlig, at en generel ordning ville forhindre skatteyderne i gennem forudbetaling af skat at sikre sig, som det udtryktes, mod ubehagelige overraskelser på grund af stigende indtægt. Det er rigtigt, at skatteyderne i denne situation, hvis indtægten altså er stærkt stigende, kan forudbetale skat og derved sikre sig et større fradrag for betalte skatter, hvorved den skat, der næste år skal betales, jo bliver mindre.

På den måde manipuleres der faktisk i stort omfang med skattefradragsretten, og det er da også en af grundene til, at socialistisk folkeparti ønsker fradragsreglen afskaffet, denne regel, der, som det ærede medlem så glimrende har belyst det, gør vort skattesystem indviklet og forplumret, og som kun er til fordel for de større indtægter. For det ærede medlem må jo vide, at den største del af befolkningen ikke har mulighed for at udnytte retten til forudbetaling af skat. Hvis indtægten er beskedent, har man simpelt hen ikke penge til overs til forudbetaling. Retten til forudbetaling er altså en ret, der i praksis kun er til fordel for folk med højere indtægter, og det bliver da naturligvis folk med mindre indtægter, der betaler for, at de bedrestillede har denne fordel. Og det er efter min mening en udemokratisk regel.